

Jan Zabłocki

Andrzej Kremer (1961-2010)

Zeszyty Prawnicze 10/1, 359-361

2010

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Jako przewodniczący Rady Fundacji Uniwersytetu Warszawskiego doprowadził do podpisania decyzji przez premiera Tadeusza Mazowieckiego o przeznaczeniu środków z wynajmu gmachu PZPR na budowę Biblioteki Uniwersyteckiej. Otrzymał za to Krzyż Komandorski Orderu *Polonia Restituta*.

Był członkiem Komitetu Nauk Prawnych PAN, Komisji Legislacyjnej przy Prezesie Rady Ministrów, Komisji Reformy Prawa Cywilnego przy Ministrze Sprawiedliwości, Rady Polityczno-Społecznej przy Prezesie Rady Ministrów.

Przez wiele lat uczestniczył w pracach kilku redakcji, w tym także w Radzie Programowej «Zeszytów Prawniczych». Dorobek naukowy i wykaz publikacji Profesora Dybowskiego został przedstawiony w zeszycie 3.2 (2003) Jemu dedykowanym w osiemdziesiątą rocznicę urodzin.

Jan Zabłocki*

ANDRZEJ KREMER
(1961-2010)

W katastrofie „Prezydenckiego Samolotu” zginął 10 kwietnia 2010 r. nasz Kolega i Przyjaciół dr Andrzej Kremer, prawnik, dyplomata, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, odpowiedzialny za sprawy prawne, traktatowe i konsularne. Pozostawił żonę i trzech synów. Odznaczony pośmiertnie Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski i Odznaką Honorową ‘Bene Merito’ Ministra Spraw Zagranicznych spoczął 21 kwietnia br. w Alei Zasłużonych na Cmentarzu Rakowickim w Krakowie. Pogrzeb poprzedziła Msza św. żałobna w Kościele Matki Bożej Ostrobramskiej w Krakowie. Ceremonii pogrzebowej przewodniczył Metropolita Krakowski Kardynał Stanisław Dziwisz.

* Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego.

Andrzej Kremer urodzony 8 sierpnia 1961 r. w Krakowie, absolwent II Liceum Ogólnokształcące im. Króla Jana Sobieskiego w 1984 r. ukończył studia na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1986 r. po odbyciu aplikacji w Sądzie Wojewódzkim w Krakowie zdał egzamin sędziowski z wynikiem bardzo dobrym. W 1993 r. uzyskał stopień doktora nauk prawnych, na podstawie rozprawy „Kontrakty nienazwane w prawie rzymskim w świetle kazyistyki” napisanej w Katedrze Prawa Rzymskiego UJ, pod kierunkiem prof. dr hab. Janusza Sondla. Jeszcze w trakcie studiów został zatrudniony jako pracownik naukowy Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Katedrze Prawa Rzymskiego. W latach 1988-1990 był stypendystą na uniwersytetach w Getyndze i Salzburgu, a w 1989 r. także pracownikiem naukowym Katedry Prawa Rzymskiego na Uniwersytecie w Bochum. Znał łacinę, biegle władał językiem niemieckim, włoskim i rosyjskim. Był autorem wielu artykułów naukowych z zakresu prawa rzymskiego, prawa dyplomatycznego i konsularnego oraz publicznego prawa międzynarodowego.

Przygotowywał rozprawę habilitacyjną na temat „Piotr Rojzjusz jako przykład renesansowego romanisty”.

Należał do tych najzdolniejszych i najlepiej wykształconych ludzi, którzy rezygnując z kariery naukowej, swoje zdolności i wiedzę poświęcili służbie państwu. Sukcesy dyplomatyczne rekompensowały Mu częściowo brak czasu, którego nie mógł wykorzystać do pracy nad rozprawą habilitacyjną.

Pracę dyplomatyczną rozpoczął 1991 r., jako Wicekonsul, potem Konsul w Konsulacie Generalnym RP w Hamburgu, następnie od 1995 r. jako Kierownik Wydziału Konsularnego Ambasady RP w Bonn, w randze radcy, a następnie radcy ministra pełnomocnego. W 1998 r. został Wicedyrektorem Departamentu Konsularnego i Wychodźstwa, a po reorganizacji Dyrektorem Departamentu Konsularnego MSZ. W 2001 r. został Konsulem Generalnym RP w Hamburgu. W 2005 r. powrócił do pracy w MSZ w Warszawie, gdzie został Ambasadorem tytularnym w służbie zagranicznej i pracował jako Zastępca, a od 2007 r. jako Dyrektor Departamentu Prawno-Traktatowego. W 2008 r. został wiceministrem Spraw Zagranicznych w randze Podsekretarza

Stanu nadzorującym, między innymi, służbę konsularną, relacje ze Wschodem oraz sprawy prawno-traktatowe. Negocjował, a później parafował polsko-amerykańskie porozumienie o stacjonowaniu wojsk amerykańskich w Polsce. Brał udział w negocjacjach nad kształtem nowego traktatu Unii Europejskiej. Był jednym z autorów programu „Partnerstwa Wschodniego” mającym na celu zacieśnienie stosunków między Unią Europejską a jej wschodnimi sąsiadami: Armenią, Azerbejdżanem, Białorusią, Gruzją, Mołdawią i Ukrainą. Pracował też na rzecz dobrych relacji między Polską a jej sąsiadami, szczególnie z Rosją.

Jan Zabłocki*

* Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego.